

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudkyně Mgr. Lucií Vobrovou ve věci

žalobce: **[Jméno] [Příjmení]**, nar. [Datum], [Ulice a Město]

proti

žalované: **Česká asociace stolního tenisu**, IČ 00676888, Zátopkova 100 /2,
160 17 Praha 6
zastoupené JUDr. Pavlem Skopovým, advokátem sídlem
Dušní 907/10, 101 00 Praha 1

o zrušení rozhodnutí arbitrážní komise,

takto:

- I. Rozhodnutí Arbitrážní komise ČAST č. 04/2025 ze dne 20. 5. 2025 **se zrušuje.**
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 3 000 Kč k rukám žalobce, do tří dnů od právní moci rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje J.S.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u zdejšího soudu dne 22. 8. 2025 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí arbitrážní komise ČAST č. 04/2025 ze dne 20. 5. 2025, kterým zamítla návrh žalobce na přezkoumání postupu ČAST, která zamítla žalobci ohlášení přestupu do zahraničí, čímž porušuje smlouvy o fungování Evropské unie a zároveň je její postup v rozporu se závěry uvedené v rozsudku Soudního dvora EU ze dne 15.12.1995, C-415/93 (případ Bosman), podle kterého sportovní organizace nesmí bránit sportovci v přestupu v rámci Evropské unie po skončení jeho předchozí smlouvy, což byl i případ žalobce.
2. Žalobce dále uvedl, že v arbitrážním řízení rozhodoval rozhodce, jehož podjatost žalobce v průběhu arbitrážního řízení namítal, neboť pobírá příjem od žalované, měl být proto z rozhodování v arbitrážním řízení vyloučen. Žalobce současně tvrdí, že žalovaná jedná v rozporu s dobrými mravy a zneužívá svého práva výkladem Soutěžního a Přestupního řádu ČAST výhradně ve svůj prospěch. Žalovaná tvrdí, že bez udělení souhlasu předchozího klubu nemá žalobce žádná práva vyplývající jak ze Soutěžního a Přestupního řádu ČAST a považuje působení žalobce v zahraničí za „nelegální“.
3. Žalovaná ve svém vyjádření uvedla, že žalobce v průběhu loňské sezóny nastupoval za zahraniční klub Universidad de Burgos TPF nejen v utkáních španělské soutěže Superdivisión Masculina ale také Evropského poháru mužů, neudělení souhlasu mateřského oddílu s přestupem žalobce do zahraničí mu tedy nijak nebránilo v uzavření profesionální hráčské smlouvy ani v možnosti nastoupit k soutěžním zápasům v těchto soutěžích. ČAST nedisponuje žádnými nástroji, jimiž by žalobce mohla omezovat v dalším pokračování v působení v klubu Universidad de Burgos nebo v jeho přestupu do jiného klubu v jiném státě. Je tedy zcela zjevné, že ČAST závěry rozsudku Bosman respektuje.
4. K tvrzení o podjatosti rozhodkyně žalovaná uvedla, že členem rozhodčí komise spolku může být bezúhonná zletilá a plně svéprávná osoba, která ve spolku nepůsobí jako člen statutárního orgánu nebo kontrolní komise. Vyloučení člena Arbitrážní komise ČAST z projednání a rozhodnutí věci je postup zcela výjimečný, a to jen z opravdu závažných důvodů, které dotčené osobě reálně brání rozhodnout ve věci nezaujatě a spravedlivě. S výkonem funkce člena Arbitrážní komise ČAST je nerozlučně spjat mj. požadavek na to, aby se dotčená osoba byla schopna oprostít od (potenciálně) rušivých vnějších vlivů na její rozhodovací činnost. Případný méně intenzivní vnější vliv proto musí být dotčený člen Arbitrážní komise ČAST schopen „odfiltrovat“. V okamžiku podání návrhu, jeho projednávání Arbitrážní komisí ČAST a vydání Rozhodnutí č. 4/2025 vykonávala ve prospěch ČAST rozhodkyně Mgr. Ing. [Osoba 1] činnosti na pozici „Manažer krajského svazu ČAST“, a to na základě Příkazní smlouvy ze dne 15. listopadu 2024. Výkon této funkce zahrnuje širokou škálu činností, jejichž společným cílem je podpora a rozvoj stolního tenisu v rámci svěřeného krajského svazu stolního tenisu, bezproblémové činnosti jednotlivých orgánů KSST, vzdělávání na úrovni svěřeného krajského svazu, vyhledávání příležitostí k získávání dotačního financování apod. Námitka podjatosti Mgr. Ing. [Osoba 1] uplatněná ze strany žalobce byla Arbitrážní komisí ČAST řádně a důkladně posouzena a poté vypořádána v rámci odůvodnění Rozhodnutí č. 4/2025.
5. K žalobní námitce týkající se vlastního ohlášení přestupu prostřednictvím Registru ČAST či prostřednictvím vlastního formuláře žalovaná uvedla, že žalobce neuvádí, v čem by mělo být její jednání nepoctivé nebo v rozporu s dobrými mravy. ČAST nedisponuje žádnými prostředky, kterými by žalobce mohla omezovat v zahraničním působení na klubové úrovni. Postup orgánů ČAST vůči žalobci tedy neměl na jeho zahraniční působení na klubové úrovni žádný negativní vliv.
6. Soud ve věci provedl dokazování a dospěl k následujícím skutkovým závěrům:
Shodu s prvopisem potvrzuje J.S.

7. Z Rozhodnutí Arbitrážní komise ČAST č. 04/2025 ze dne 20. 5. 2025 soud zjistil, že tímto rozhodnutím komise zamítla návrh žalobce o přezkumu možného porušení čl. 458.01 písm. b) Soutěžního řádu stolního tenisu v důsledku postupu Výkonného výboru ČAST vůči žalobci. Toto rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 22. 5. 2025. Arbitrážní komise rozhodovala ve složení z předsedy Mgr. [Osoba 2] a členů komise JUDr. [Osoba 3], Ing. [Osoba 4], Mgr. Ing. [Osoba 1] a [Osoba 5]. K žalobcem vznesené námitce podjatosti členky Arbitrážní komise ČAST Mgr. Ing. [Osoba 1] komise uvedla, že s výkonem funkce člena Arbitrážní komise ČAST je nerozlučně spjat požadavek na to, aby se dotčená osoba byla schopna oprostit od rušivých vnějších vlivů na její rozhodovací činnost, které musí být schopna „odfiltrovat“. Vzhledem k tomu, čeho se žalobce svým návrhem domáhá, pak komise neshledala žádné legitimní pochybnosti o schopnosti Mgr. Ivanové k nestrannému rozhodnutí o návrhu žalobce.
8. Z námitky podjatosti ze dne 26. 3. 2025 soud zjistil, že tímto žalobce uplatnil tuto námitku vůči člence Arbitrážní komise Mgr. Ing. [Osoba 1] s odůvodněním, že působí u žalované jako krajská manažerka s odměnou 40 000 Kč měsíčně, má tedy poměr k účastníkům arbitrážního řízení, což vyvolává pochybnosti o její nepodjatosti.
9. Z příkazní smlouvy ze dne 30. 4. 2025 soud zjistil, že tato byla uzavřena mezi Českou asociací stolního tenisu z.s. jako příkazcem a Mgr. Ing. [Osoba 1] jako příkazníkem. Předmětem smlouvy byl výkon činností z pozice manažera krajského svazu ČAST. Smlouva byla uzavřena na dobu určitou od 1. 11. 2024 do 30. 6. 2025. Odměna byla sjednána ve výši 30 000 Kč měsíčně plus pohyblivá odměna 10 000 Kč měsíčně dle plnění svých povinností a úkolů. Příkazník se ve smlouvě mj. zavázal chránit zájmy příkazce a dbát jeho dobrého jména.
10. Další ve věci provedené důkazy soud nehodnotil, neboť neměly po právní stránce význam pro rozhodnutí ve věci.
11. Podle § 31 zákona č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení soud na návrh kterékoliv strany zruší rozhodčí nález, jestliže
 - a) byl vydán ve věci, o níž nelze uzavřít platnou rozhodčí smlouvu,
 - b) rozhodčí smlouva je z jiných důvodů neplatná, nebo byla zrušena, anebo se na dohodnutou věc nevztahuje,
 - c) ve věci se zúčastnil rozhodce, který nebyl ani podle rozhodčí smlouvy, ani jinak povolán k rozhodování, nebo neměl způsobilost být rozhodcem,
 - d) rozhodčí nález nebyl usnesen většinou rozhodců,
 - e) straně nebyla poskytnuta možnost věc před rozhodci projednat,
 - f) rozhodčí nález odsuzuje stranu k plnění, které nebylo oprávněným žádáno, nebo k plnění podle tuzemského práva nemožnému či nedovolenému,
 - g) se zjistí, že jsou dány důvody, pro které lze v občanském soudním řízení žádat o obnovu řízení.
12. Podle § 1 písm. b) zákona o rozhodčím řízení tento zákon upravuje rozhodování sporných záležitostí náležejících do spolkové samosprávy rozhodčí komisí spolku podle občanského zákoníku.
13. Podle § 266 odst. 2 o. z. členem rozhodčí komise může být jen bezúhonná zletilá a plně svéprávná osoba, která ve spolku nepůsobí jako člen statutárního orgánu nebo kontrolní komise. Nenavrhli-li nikdo vyslovení neplatnosti volby člena rozhodčí komise pro nedostatek bezúhonnosti, platí s výhradou změny okolností, že byla zvolena bezúhonná osoba.
14. Podle § 266 odst. 3 o. z. z činnosti rozhodčí komise je vyloučen její člen, jemuž okolnosti případu brání nebo by mohly bránit rozhodovat nepodjatě.

Shodu s prvopisem potvrzuje J.S.

15. Po provedeném dokazování soud dospěl k závěru, že je dán důvod pro zrušení rozhodčího nález dle § 31 písm. c) zákona o rozhodčím řízení. Předně soud uvádí, že zákon o rozhodčím řízení se vztahuje i na rozhodování sporných záležitostí náležejících do spolkové samosprávy rozhodčí komisí spolku, tudíž stejně jako v rozhodčím řízení zde soud nepřezkoumává věcnou správnost vydaného rozhodnutí, nýbrž věc posuzuje pouze v rozsahu vymezeném v § 31 ZRR. Žalobce v arbitrážním řízení řádně uplatnil námitku podjatosti rozhodkyně Mgr. Ing. [Osoba 1] s ohledem na její pracovní vztah k žalované. V řízení bylo zjištěno, že tato rozhodkyně vykonávala na základě příkazní smlouvy pro žalovanou činnosti na pozici manažera krajského svazu ČAST, a to v období od 1. 11. 2024 do 30. 6. 2025. Rozhodnutí Arbitrážní komise bylo vydáno dne 20. 5. 2025, tedy v době, kdy uvedená rozhodkyně pozici manažera žalované zastávala. Žalovaná argumentovala tím, že Mgr. [Osoba 1] splňovala podmínky, které jsou kladeny na členy rozhodčí komise v ust. § 266 odst. 2 o. z. Tyto skutečnosti soud nezpochybňuje, nicméně i pokud rozhodkyně tyto podmínky splňovala, neznamená to, že by nemohla být v konkrétní projednávané věci podjatá. V daném případě vykonávala rozhodkyně v době projednávání a rozhodování případu žalobce pro žalovanou na základě příkazní smlouvy manažerskou činnost, za tuto činnost jí byla vyplácena pravidelná měsíční odměna ve výši 30 000 Kč s pohyblivou složkou 10 000 Kč dle plnění jejích úkolů. Soud má tedy za to, že pokud rozhodkyně vykonávala v době rozhodování pro žalovanou činnost na základě příkazní smlouvy, za tuto svou činnost pobírala pravidelnou odměnu, navíc částečně závislou i na plnění jejích úkolů, a zároveň se v uvedené smlouvě zavázala chránit zájmy příkazce (žalované), nelze mít za to, že by zde nebyl dán důvod pochybnosti o její nepodjatosti. Odměnu ve výši 30 000 Kč až 40 000 Kč přitom nelze považovat za pouhou symbolickou částku, z níž by nebylo možné dovodit vztah i byť jen částečné ekonomické závislosti. Rozhodkyně navíc dle smlouvy byla povinna chránit zájmy příkazce, jehož zájmem nepochybně nebylo spor se žalobcem prohrát, proto lze pochybovat o tom, že rozhodkyně je schopna „případné rušivé vnější vlivy odfiltrovat“, jak je uvedeno v napadeném rozhodnutí (k tomu srovnej rozhodnutí NS ze dne 25. 6. 2025, sp. zn. 33 Cdo 3137/2024).
16. Podjatost, je-li kvalifikovaně zjištěna, vylučuje rozhodce z účasti na projednání a rozhodování věci automaticky a nelze ji zaměňovat se subjektivní nestranností. Rozhodnutí o nepodjatosti závisí na tom, zda vztah soudce nebo rozhodce k věci nebo k účastníkům či k jejich zástupcům vzbudí pochybnost o nepodjatosti (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 27. 11. 1996, sp. zn. I. ÚS 167/94). Je-li tu důvod pochybovat o nepodjatosti rozhodce, se zřetelem na jeho poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům, je vyloučen z projednávání a rozhodnutí věci. Ustanovení § 266 odst. 3 o. z. stanovuje, že z činnosti rozhodčí komise je vyloučen její člen, kterému okolnosti brání nebo by mohly bránit rozhodovat nepodjatě. Účelem ustanovení je chránit schopnost komise rozhodovat spravedlivě, čehož hlavním atributem je nestrannost a s ní související nepodjatost, přičemž nepodjatost je třeba chápat jako nepodjatost objektivní (není zde objektivní vztah člena komise k věci či stranám) a též i jako nepodjatost subjektivní (není zde ani neformální okolnost, která by vzbuzovala pochybnosti o nepodjatosti). Zákon zde tedy zapovídá nejen reálnou podjatost, ale i jen situaci, kdy se podjatost stranám může jevit.
17. Pokud tedy v pozici člena Arbitrážní komise vystupovala osoba, která v době projednávání případu pracovala pro žalovanou na základě příkazní smlouvy s pravidelnou finanční odměnou, je zcela nepochybné, že tento vztah k žalované představuje reálnou podjatost této rozhodkyně, která tak měla být z projednávání případu vyloučena. Pokud tedy žalobce v arbitrážním řízení řádně uplatnil námitku podjatosti této rozhodkyně a této nebylo vyhověno, ač jí vyhověno být mělo, zakládá tato skutečnost důvod pro zrušení vydaného rozhodnutí Arbitrážní komise dle § 31 písm. c) ZRR a soud proto rozhodl tak, že napadené rozhodnutí Arbitrážní komise zrušil.

18. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 142 odst. 1 o. s. ř., tak, že přiznal žalobci, jenž byl v řízení zcela úspěšný, nárok na náhradu nákladů řízení ve výši 3 000 Kč představující zaplacený soudní poplatek.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím zdejšího soudu.

Nebude-li povinnost stanovená tímto rozhodnutím plněna včas a řádně, lze se jejího splnění domáhat návrhem na výkon rozhodnutí či exekucí.

V Praze dne 12. ledna 2026

Mgr. Lucie Vobrová, v.r.
soudkyně